

forjaaviddt det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) mente, at det vilde være vor Pligt som Forslagsstillere og dernæst Udvalgets Opgave at indhente Kundskab om, hvormange der var omkring i Landet, som havde Detailhandlerbevilling, uden at være i den tilbørlige Afstand fra Kjøbstaden, da er dette en aldeles utilbørlig Fordring, thi det er jo ikke muligt her at afgjøre, hvormange Herredsfogder eller Politimestre der have været forsømmelige ved Meddelelsen af Slige Bevillinger. Det kan være mange eller faa. Vi kunne kun kjende de Tilfælde, som ere komne til vor Kundskab — de ere vel 3—4 — dels ad den ene Bei, dels ad den anden, nogle gennem Andragendeudvalget, andre gennem enkelte Rigsdagsmænd. Det er vel ogsaa aldeles ligegyldigt at vide, om det er to eller flere, det dreier sig om, da det her dog gjælder om et Princip. Naar dernæst det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (S. Steffensen) mente, at den Bevilling for Manden i Jernved, han oplæste, indeholdt et afgjørende Bevis for, at det var Bevillingshaveren og ikke den paagjældende Embedsmand, der havde forset sig, saa er det en Feiltagelse. Et afgjørende Bevis indeholdes ikke deri, thi det var Politimesterens Pligt at begrænde Bevillingshaveren til den Del af Jernved Sogn, som han havde Ret til at være i i Genhoid til Loven (Afbrydelse). Sa, deraf ser man det jo ovenikjøbet ligesom; det fremgaar af Loven af 29de December 1857, § 5, at det er Noget, der ligesom paaligger Politimesteren at paase, at vedkommende Bevillingshaver bor i den foreskrevne Afstand fra Aegtorvet i den nærmeste Kjøbstad, idet det nemlig paalægges Koncessionshaverne at meddele Politimesteren, naar de flytte — naturligvis for at denne kan paase, at det Sted, hvor de flytte hen, ligger saa langt fra nærmeste Kjøbstads Aegtorv, som det skal. Dette turde være aldeles utvivlsomt. I det vi altsaa fastholde vort Endringsforlag, bede vi det høie Thing om at stemme mod Nedsettelsen af et Udvalg i denne Sag som overflødig for det Niemed, vi ville opnaa.

Bust: Det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (S. Steffensen) begyndte sine Udtalelser med at sige, at jeg havde forlangt Beviser af ham, og nu vare de her; og saa oplæste han en Skrivelse, som var bilagt et Andragende, om dette Tilfælde i Ribe Herred, Jernved Sogn, der var henvist til Andragendeudvalget. Nei, der er slet intet Bevis deri! Naar vi komme ind paa disse juridiske Fortolkninger, vide vi jo nok i Almindelighed, hvad der kan bringes ud ved en Fortolkning; men jeg skal dog gjøre det ærede Medlem saavel som det høie Thing opmærksom paa, at der ikke ligger Spor af Bevis i det, det ærede Medlem fremførte. Det ærede Medlem sagde nemlig: Der er en Del af et Sogn berovre

ved Ribe, nemlig af Jernved Sogn, som ligger udenfor den Grændse, indensfor hvilken det er forbudt saadanne Handlende at bo. Men nu er der en By, som hedder Jernvedlund. Der nedsetter sig en Mand, og naar saa Herredsfogden giver en Resolution som den omtalte, kommer det paa Mandens egen Kappe. Dette er imidlertid en fuldstændig Misforstaaelse, for det gif slet ikke saaledes til. Manden kom til Jernved, kjøbte sig en Eiendom i Jernvedlund og fik derved saa Meget som Herredskontoret at gjøre; at det saavel som Herredsfogden blev nødt til at vide, at det ikke var i det yderste Hjørne af Jernved, han vilde opslaa sin Bopæl, men i Jernvedlund (Afbrydelse). Nei, men saa kan det heller ikke hjælpe, at det ærede Medlem kommer med den Slags Beviser. Men der er Mere endnu. Denne Mand forlangte samtidig at blive Detaillist, men der blev svaret ham paa Herredskontoret, at det kunde han ikke blive endnu, for han var ikke 25 Aar. Han maatte altsaa vie, men da han saa kom igjen, fik han Lov til at blive det, saa Herredsfogden fik altsaa ikke alene at gjøre med ham en Gang, men to Gange og saaledes, at han vidste, at det var i Jernvedlund og ikke i det yderste Hjørne af Jernved Sogn, at han skulde bo. Men hvor kan saa det ærede Medlem ved at oplæse Skrivelser, der Intet sige, paastaa dermed at have bevist, at Herredsfogden i Ribe Herred vidste ikke, at Manden boede i Jernvedlund? Nei, jeg paastaar fremdeles, og det er Hovedpunktet, at naar Embedsmænd ved Ligegyldighed eller Sløveri forarlage Næbborgere Udgifter eller Bekostninger, saa skulle vi her i Rigsdagen saavidt muligt tage paa disse ulykkelige Folk med Svælskandster. Nu har det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), der har stillet Forslaget om at henvise Sagen til Udvalget, udtalt, at der burde foreligge disse og hine Dplysninger om, hvad der var slet i disse 8 Aar, blandt Andet om, hvormange der vare komne galt afsted, samt at det skulde undersøges, om de burde understøttes eller ikke osv. Sa, det kan være fuldkommen rigtigt, naar Sagen skal tages op fra Grunden, at vi saa faae den Slags Dplysninger; men haabe i den Henseende til det Tilfælde, hvor der foreligger en Underretssdom, og i det Tilfælde, jeg har omtalt, vil det, naar der skal ventes paa disse Dplysninger, let ske, at det gamle Ord kan komme til Anvendelse, at, medens Græsset grov, dør Horfemo'r! Derfor siger jeg, at den Velvillie, der er udtalt endog saa af en æret Jurist fra Dønsø (Koch), at han vilde anse det for en Selvfølge, at de Folk, der vare komne saaledes afsted, maatte kunne appellere for at faae endret, hvad der var gjort dem Uret i af Autoriteterne alene, glæder mig; thi det vil maatte føre til, at, selv om Sagen skulde gaa den Vej, det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Lang) anbefaler, men som vil være til Hindet for, at Ved